

היתרון הגדול ביותר של שיטת הירק הקצור בהשוואה לשיטת הרעיה הוא צימצום בשטח הנדרש להספקת הירק. הדבר נכון רק במקרה שהמדובר הוא בצמחים גבוהי קומה. יבוליהם של צמחים טעימים ונמוכי קומה אינם מוגדלים על ידי הגשתם בצורת ירק קצור.

הצמחים המיועדים להספקת ירק קצור יש לקצור כשהם בשלב השחת המוקדם, שהינו, כ"ג גיל, גבוה במקצת מן השלב בו מתאים ביותר הצמח ללחיכת. לפיכך אי אפשר בדרך כלל להתחיל בהספקת ירק קצור בטרם יחלוף כשבוע למן היום בו אפשר היה כבר להתחיל לרעות באותו שטח.

ההוצאות

ההפרש בהוצאות בעדרים קטנים (25 ראש) הינו כה זעיר עד כי כל גורם שהוא יכול בקלות להטות את לשון המאזניים לכאן או לכאן. ההוצאות לראש תהיינה נמוכות יותר ככל שהעדר גדול יותר.

ט. גליקסון וק. ל. ווילקוקס

(מתורגם מתוך ה"פארמרס דייג'סט". אפריל 1957)

מועט, מלבד במקרים בהם התחמם הירק באי-בוסים משך שעות הלילה וטעמו נפגם. גורמים אחרים שהשפיעו על מידת הצריכה של המס-סוא היו מוג האויר, זבובים ושלב התפתחותם של הצמחים.

ככל שהצמחים היו בשלים יותר כן נטו שתי הקבוצות למעט באכילתם.

ערכו התזונתי של המספוא

לא זו בלבד שמיני גידולים שונים נבדלים ביניהם לגבי ערכם התזונתי אלא הינם אף בעלי ערך שונה בהתאם לשיטת אביסתם לפרות — בתור ירק קצור או במרעה.

הפרות היו בדרך כלל במצב טוב כאשר ניזונו במרעה של שיבולת שועל ועשב סודאני, אולם הן שגשו עוד יותר במקרה שאותם מיני צמחים הוגשו להן בתור ירק קצור. שתי הקבוצות העדיפו מיני ירק אלה על פני תערובת של ברוך מית ואספסת; כמו כן הן ביכרו צמחים אלה בשלב התפתחות רך על פני צמחים מבוגרים יותר. תלתן לאדינו היה כנראה הגידול הטעים ביותר, הן במרעה והן בתור ירק קצור.

מי עומד בראש בצריכת חלב ומוצרי חלב?

בארה"ב צרכה כל נפש בשנה 1955 כ-320 ק"ג חלב בצורת חלב שתיה ומוצרי חלב, וזהו המקום ה-15 בשורת הצרכנים שבארצות אחרות. "זוללי וסובאי" חלב ומוצרי חלב הם תושבי אירלנד; בשנה הג'ל צרכה כל נפש בארץ זו את האקווינאלנט של 675 ק"ג חלב, ומדינה זו צועדת, איפוא, בראש.

הפינים הם "שתייני" חלב מובהקים, בהריקם לגרונם — כ-295 ק"ג חלב בשנה ולנפש. ניירזילנדי צועדת בראש בצריכת החמאה — למעלה מ-20 ק"ג לנפש, ואנשי שווייץ מחבבים כנראה את הגבינה השווייצרית שלהם המפורסמת ואוכלים כ-8.25 ק"ג בשנה. אנשי ארצות הברית הם בעלי השיא בצריכת חלב קופסאות (9.5 ק"ג) ואבקת חלב (2.75 ק"ג) לנפש ולשנה.

מעדיפים בשר בקר על מיני בשר אחרים

בארה"ב מתבלטת בשנים האחרונות צריכה מוגברת של בשר בקר והעדפתו על בשר חזירים בעיקר. הצרכנים משלמים ברצון מחיר גבוה יותר עבור בשר בקר מאשר עבור בשר חזירים, אם כי הספקת בשר בקר לשוק בשנים האחרונות היא כל הזמן בקו העליה והוא מצוי בשפע.

חופעה זו מוסברת בשינויים שחלו במאמץ העבודה הגופנית. לפני 50 שנה דרוש היה מאמץ רב בביצוע העבודות הגופניות, והעובדים היו זקוקים לבשר שמן יותר שיספק את הכוח (האנרגיה) בדרך החסכונית יותר, אולם כיום, כשהמכון הקל מאד ביצוע העבודות הקשות, אין רוצים עוד בבשר חזיר, המשופע שומן, ומעדיפים את בשר הבקר בגלל טעימותו.